

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

[Văn mẫu 9] Những bài văn hay trình bày cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều qua đoạn trích Chị em Thúy Kiều (Truyện Kiều - Nguyễn Du).

Đề bài: Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều qua đoạn trích "*Chị em Thúy Kiều*" trích "*Truyện Kiều*" của Nguyễn Du.

Bài văn hay nhất nêu cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của nhân vật Thúy Kiều

Từ lâu, "*Truyện Kiều*" của Đại thi hào dân tộc - Nguyễn Du đã được xem là một tác phẩm có giá trị độc đáo, đánh dấu một bước phát triển vượt bậc về cả nội dung và nghệ thuật truyện thơ Nôm ở thế kỉ XVIII. Mặc dù, "*Truyện Kiều*" của Nguyễn Du được sáng tác dựa trên cuốn tiểu thuyết "*Kim Vân Kiều truyện*" của Thanh Tâm Tài Nhân bên Trung Quốc, nhưng những dụng ý, tư tưởng nghệ thuật và sự sáng tạo nghệ thuật của Nguyễn Du trong "*Truyện Kiều*" có những bước đột phá mới mẻ, đậm đà giá trị nhân văn, nhân đạo, nhân bản, nhân sinh sâu sắc. Và một trong những sự sáng tạo nghệ thuật độc đáo khéo léo của Nguyễn Du, làm nên sự thành công của tác phẩm đó là nghệ thuật tả người. Điều này được thể hiện rất rõ, rất cụ thể trong trích đoạn "*Chị em Thúy Kiều*" qua vẻ đẹp chân dung và tài năng của nhân vật Kiều.

Đoạn trích nằm ở phần mở đầu của tác phẩm, giới thiệu gia cảnh của Kiều. Khi giới thiệu những người trong gia đình Kiều, tác giả tập trung tả tài sắc của Thúy Vân và Thúy Kiều. Sau khi dựng lên chân dung và vẻ đẹp nhân vật Thúy Vân, nhà thơ tập trung bút lực vào miêu tả vẻ đẹp của Kiều trong sự đối sánh với vẻ đẹp của Vân:

Kiều càng sắc sảo mặn mà

So bề tài sắc lại là phần hơn

Vẻ đẹp của Kiều khác và hơn hẳn Vân cả về tài lẫn sắc. Đó là sự "sắc sảo" về trí tuệ; "mặn mà" về tâm hồn.

Trước hết là vẻ đẹp nhan sắc – ngoại hình của Kiều. Vẫn tiếp tục sử dụng thủ pháp ước lệ tượng trưng lấy vẻ đẹp của thiên nhiên làm thước đo cho vẻ đẹp của con người qua một loạt các hình ảnh: thu thủy, xuân sơn, hoa, liễu, Nguyễn Du đã làm hiện vẻ đẹp của một trang giai nhân tuyệt mỹ. Nhưng khi miêu tả Kiều, tác giả không miêu tả cụ thể chi tiết như ở Vân mà ngược lại, tác giả tập trung vào một điểm nhìn là đôi mắt “Làn thu thủy nét xuân sơn”: Đôi mắt sáng trong và sâu thẳm như làn nước mùa thu; đôi lông mày thanh thoát như nét núi mùa xuân. Đây chính là lối vẽ "điểm nhãn" cho nhân vật. Bởi đôi mắt chính là cửa sổ tâm hồn con người. Và qua đôi mắt đó của Kiều, ta thấy được tâm hồn trong sáng, sâu thẳm và cuốn hút lạ thường của nhân vật. Vẻ đẹp nhan sắc của Kiều là vẻ

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

đẹp vượt ra khỏi chuẩn mực của tự nhiên và khuôn khổ của người phụ nữ phong kiến nên: “Hoa ghen – liễu hờn” và thậm chí là nghiêng ngả cả thành quách, đất nước:

Hoa ghen thua thắm liễu hờn kém xanh

Một hai nghiêng nước nghiêng thành

Nghệ thuật nhân hóa (hoa ghen – liễu hờn) kết hợp với nghệ thuật nói quá (thành ngữ: Nghiêng nước nghiêng thành) vừa có tác dụng gợi tả vẻ đẹp của Kiều; lại vừa có tác dụng dự đoán về số phận, cuộc đời của nàng. Bởi vẻ đẹp đó gợi lên mâu thuẫn, không hài hòa (khác với Vân: thua – nhường: hài hòa, bình yên) nên chắc chắn cuộc đời nàng sẽ truân chuyên, trắc trở: “Thanh lâu hai lượt, thanh y hai lần”.

Tiếp đến là vẻ đẹp tài năng của Kiều. Nếu như khi tả Vân, nhà thơ chỉ chú trọng vào khắc họa vẻ đẹp nhan sắc mà không chú trọng tới miêu tả tài năng và tâm hồn thì khi tả Kiều, nhà thơ chỉ tả sắc một phần, còn lại dành phần nhiều vào tài năng:

Sắc đành đòi một tài đành họa hai

Chỉ một câu thơ mà nhà thơ đã nêu được cả sắc lẫn tài. Nếu như về sắc thì Kiều là số một thì về tài không ai dám đứng hàng thứ hai trước nàng. Tài năng của Kiều có thể nói là có một chứ không có hai trên đời. Vì được trời phú cho tính thông minh nên ở lĩnh vực nghệ thuật nào Kiều cũng toàn tài: cầm – kì – thi – họa. Tất cả đều đạt đến mức lí tưởng hóa theo quan niệm thẩm mỹ của lễ giáo phong kiến: “Pha nghề thi họa đủ mùi ca ngâm”. Đặc biệt tài năng của Kiều được nhấn mạnh ở tài đàn: “Cung thương lầu bạc ngũ âm/ Nghề riêng ăn đứt hồ cầm một trương”: nàng thuộc lòng các cung bậc và đánh đàn Hồ cầm (đàn cổ) thành thạo. Hơn thế, nàng còn giỏi sáng tác nhạc nữa: “Khúc nhà tay lựa nên chương/Một thiên bạc mệnh lại càng não nhân”. Mỗi nàng lần đánh đàn, nàng lại cất lên bài hát “Bạc mệnh” làm cho người nghe phải đau khổ, sầu não. Bài hát chính là tâm hồn, là bản đàn theo suốt cuộc đời Kiều, biểu hiện một trái tim đa sầu đa cảm và cuộc đời éo le, bất hạnh.

Tóm lại: Chân dung của Kiều là bức chân dung mang tính cách và số phận. Vẻ đẹp của Kiều là vẻ đẹp khác người nên làm cho thiên nhiên phải ghen tị “Trời xanh quen thói má hồng đánh ghen”; tài năng của Kiều vượt trội hơn người nên chắc chắn theo một qui luật thông thường của định mệnh “Chữ tài đi với chữ tai một vần” hay “Chữ tài chữ mệnh khéo là ghét nhau” nên cuộc đời Kiều là cuộc đời của một kiếp hồng nhan bạc mệnh, éo le và nghiệt ngã.

Đến đây chúng ta thấy được tài năng độc đáo của Nguyễn Du trong việc khắc họa chân dung con người. Từ vẻ đẹp chân dung, nhà thơ thể hiện những dự cảm về tính cách, cuộc đời, số phận của nhân vật. Và mặc dù, ở đầu đoạn trích, tác giả giới thiệu Thúy Kiều là chị, em là Thúy Vân nhưng sau đó, nhà thơ lại miêu tả chân dung nhân vật Vân trước,

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

Kiều sau. Đó là một dụng ý nghệ thuật của nhà thơ trong việc tạo ra thủ pháp "đòn bẩy". Điều đó có tác dụng nhấn mạnh và làm nổi bật được vẻ đẹp độc đáo, vượt trội về cả sắc lẫn tài và tình của nhân vật Thúy Kiều. Vì thế, tuy cùng sử dụng nghệ thuật ước lệ tượng trưng khi miêu tả hai nhân vật nhưng chúng ta thấy được mức độ đậm nhạt khác nhau ở mỗi người. Nhà thơ chỉ dùng bốn câu để tả Vân, còn lại dành tận mười hai câu để tả Kiều; tác giả khi tả Vân chỉ tập trung tả nhan sắc nhưng khi tả Kiều thì "sắc đành đòi một, tài đành họa hai". Mặc dù vậy nhưng ở nhân vật nào cũng hiện lên rất sống động, cụ thể, chân thực, mang vẻ đẹp, tính cách, số phận khác nhau.

Như vậy, bằng bút pháp ước lệ lấy vẻ đẹp của thiên nhiên để gọi tả vẻ đẹp của con người, Nguyễn Du đã khắc họa thành công vẻ đẹp chân dung hai chị em Thúy Kiều. Qua đó, chúng ta thấy được cảm hứng ngợi ca vẻ đẹp, tài năng con người và dự cảm về kiếp người tài hoa bạc mệnh đầy nhân văn ở Nguyễn Du.

Tuyển tập những bài văn đạt điểm cao tuyển chọn qua các kì thi và kiểm tra lớp 9

Bài số 1:

Nguyễn Du là đại thi hào của dân tộc ta. Tên tuổi của ông gắn liền với tác phẩm “**Truyện Kiều**” – kiệt tác số một của văn học trung đại Việt Nam. Có lẽ đoạn thơ “*Chị em Thúy Kiều*” trích trong tác phẩm là những vần thơ tuyệt bút. Chỉ bằng 24 câu thơ lục bát, Nguyễn Du đã miêu tả cả tài, sắc và đức hạnh của hai chị em Thúy Vân, Thúy Kiều với tất cả lòng quý mến, trân trọng của nhà thơ.

Đoạn trích “*Chị em Thúy Kiều*” nằm trong phần: “***Gặp gỡ và đính ước***”, sau phần giới thiệu gia cảnh gia đình Thúy Kiều. Với nhiệt tình trân trọng ngợi ca, Nguyễn Du đã sử dụng bút pháp nghệ thuật ước lệ cổ điển, lấy những hình ảnh thiên nhiên để gọi, tả, khắc họa vẻ đẹp chị em Thúy Kiều thành những tuyệt sắc giai nhân.

Trước hết, Nguyễn Du cho ta thấy vẻ đẹp bao quát của hai chị em Thúy Kiều trong bốn câu đầu:

Đầu lòng hai ả tố nga,

Thúy Kiều là chị, em là Thúy Vân.

Mai cốt cách, tuyết tinh thần,

Mỗi người mỗi vẻ mười phân vẹn mười.

Nhà thơ dùng từ Hán Việt “tố nga” chỉ những người con gái đẹp tinh tế để gọi chung hai chị em Thúy Vân, Thúy Kiều. Hai chị em được ví von có cốt cách thanh cao như hoa

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

mai, có tâm hồn trong sáng như tuyết trắng. Mỗi người có vẻ đẹp riêng và đều đẹp một cách toàn diện. Từ cái nhìn bao quát ấy, nhà thơ đi miêu tả từng người. Bằng nghệ thuật ước lệ tượng trưng, liệt kê, nhân hoá, tác giả miêu tả vẻ đẹp của Thúy Vân là vẻ đẹp trang trọng, quý phái, phúc hậu:

Vân xem trang trọng khác vời,

Khuôn trăng đầy đặn, nét ngài nở nang

Hoa cười, ngọc thốt đoan trang,

Mây thua nước tóc, tuyết nhường màu da

Vẻ đẹp của Thúy Vân có sự hoà hợp với tự nhiên, như ngấm dự báo trước tương lai êm ả, bình lặng trong cuộc đời nàng.

Tác giả dùng thủ pháp đòn bẩy, tả khách hình chủ, tả Thúy Vân trước rồi mới tả Thúy Kiều. Vân đã đẹp, Kiều càng muôn phần đẹp hơn. Thúy Kiều lại có nhan sắc “sắc sảo mặn mà”. Kiều “sắc sảo” về trí tuệ, “mặn mà” về tâm hồn. Đặc biệt, vẻ đẹp ấy thể hiện qua đôi mắt “làn thu thủy nét xuân sơn”. Đôi mắt chính là cửa sổ tâm hồn, đôi mắt Kiều trong sáng, long lanh như làn nước mùa thu, đôi lông mày thanh tú như nét núi mùa xuân. Nếu vẻ đẹp của Thúy Vân được thiên nhiên tạo hoá sẵn sàng nhường nhịn thì với Thúy Kiều, vẻ đẹp ấy lấn át cả thiên nhiên, khiến cho thiên nhiên ấy phải đố kỵ, ghen ghét:

“Kiều càng sắc sảo mặn mà,

So bề tài sắc lại là phần hơn,

Làn thu thủy, nét xuân sơn,

Hoa ghen thua thắm liễu hờn kém xanh”

Nếu như nhan sắc của Thúy Kiều khiến cho nghiêng thành đổ nước, không ai sánh bằng thì tài năng của nàng may ra mới có người thứ hai.

“Sắc đành đòi một, tài đành hoạ hai,

Thông minh vốn sẵn tính trời,

Pha nghề thi hoạ, đủ mùi ca ngâm”

Thúy Kiều thông minh do thiên bẩm nên tất cả những môn nghệ thuật: thi hoạ, ca ngâm, nàng đều rất điêu luyện, đặc biệt là tài gảy đàn: “*Cung thương lầu bạc ngũ âm*”.

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

Nàng không chỉ giỏi về âm luật mà còn biết sáng tác. Khúc nhạc “Bạc mệnh” mà nàng sáng tác làm cho người nghe phải rơi lệ.

Như vậy, vẻ đẹp của Thúy Kiều là sự kết hợp giữa sắc - tài - tình. Chính vẻ đẹp ấy cũng ngầm dự báo một số phận không êm đềm, bình lặng như Thúy Vân, mà đầy trắc trở, éo le.

Những câu thơ cuối khái quát về cuộc sống đức hạnh của chị em Thúy Kiều:

*“Êm đềm trướng rủ màn che,
Tường đông ong bướm đi về mặc ai”*

Hai chị em sống trong môi trường gia giáo, nề nếp, tránh xa những chuyện thị phi ong bướm ngoài đời.

Đoạn thơ “**Chị em Thúy Kiều**” đã tái dựng tài tình chân dung hai trang tuyệt sắc giai nhân Thúy Vân, Thúy Kiều bằng nhiều biện pháp ẩn dụ, tượng trưng, hình ảnh ước lệ, từ ngữ trong sáng, giàu sức gợi. Qua chân dung hai chị em Thúy Vân, Thúy Kiều, nhà thơ Nguyễn Du đã bộc lộ thái độ trân trọng, ngợi ca vẻ đẹp người phụ nữ. Đó chính là một trong những biểu hiện rõ nét của tư tưởng nhân đạo Nguyễn Du trong “*Truyện Kiều*”.

Bài số 2:

Tác phẩm *Truyện Kiều* của đại thi hào Nguyễn Du là một sáng tác trên cả xuất sắc, bởi truyện không chỉ thành công về nội dung, cốt truyện mà còn có giá trị nghệ thuật vô cùng to lớn. Trong đó phải kể đến bút pháp tả người của Nguyễn Du, đặc biệt là miêu tả vẻ đẹp của hai chị em Thúy Kiều trong đoạn trích “**Chị em Thúy Kiều**”.

Trong đoạn trích, Nguyễn Du đã đặc biệt xây dựng vẻ đẹp của Thúy Kiều một cách hoàn mỹ, trọn vẹn cả hình thức lẫn nội tâm, một vẻ đẹp có một không hai, tuyệt sắc giai nhân không có ai trên đời sánh kịp. Nguyễn Du đã vô cùng sâu sắc và khéo léo khi đi miêu tả chi tiết nhân vật Thúy Vân rồi lấy đó làm đòn bẩy để làm nổi bật lên vẻ đẹp của Thúy Kiều:

*“Kiều càng sắc sảo mặn mà
Sắc đành đòi một tài đành họa hai.”*

Những câu thơ tả Kiều, tác giả đã sử dụng thủ pháp ước lệ vô cùng tinh tế và tài tình. Hình ảnh một cô gái không chỉ vô cùng tài sắc, tuyệt vời mà còn hội tụ đủ mọi tinh túy tài sắc trên đời. Đường như tác giả đã có một tình cảm vô cùng ưu ái với nhân vật Kiều,

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

không chỉ vẹn toàn tài sắc mà nội tâm của Thúy Kiều còn vô cùng sâu sắc, là một người con hiếu nghĩa, đoan trang và đức hạnh. Nguyễn Du đã bằng tất cả những cảm nhận và tài năng của mình để miêu tả Thúy Kiều, Thúy Kiều của Nguyễn Du hiện lên với vẻ đẹp của đôi mắt trong veo như mặt nước mùa thu. Đôi mắt ấy thật êm ả và dịu dàng, hút hồn biết bao ánh nhìn, hơn nữa đôi mắt lại được kết hợp với đôi chân mày thanh tú, dày dặn, thể hiện dáng núi của một ngọn núi mùa xuân đang tràn ngập sức sống. Vẻ đẹp của Thúy Kiều là một vẻ đẹp của một tâm hồn thanh cao, chỉ bằng đôi mắt ấy ta đã cảm nhận được một tuổi xuân đang phơi phới và tràn đầy những ước mơ dành cho tương lai của Thúy Kiều. Tuy nhiên đó phải chăng cũng là điềm báo cho mười lăm năm lưu lạc chịu nhiều sóng gió của Thúy Kiều, phận hồng nhan và đa truân của nàng trong tương lai. Thúy Kiều đẹp tới mức mà “Hoa ghen thua thắm liễu hờn kém xanh”, nghĩa là đẹp tới mức hoa nhường nguyệt thẹn. Nhìn thấy vẻ đẹp của Thúy Kiều ngay cả thiên nhiên cây cỏ cũng phải hổ thẹn vô cùng vì cảm thấy mình không còn tươi sắc, đẹp đẽ bằng vẻ đẹp của Thúy Kiều. Tác giả Nguyễn Du đã dùng những mỹ từ ưu ái nhất để dành cho việc miêu tả vẻ đẹp của Thúy Kiều – một vẻ đẹp vô cùng lộng lẫy. Đó dường như cũng là một điềm báo mà tác giả đã dự báo cho người đọc thấy trước con đường tương lai nhiều điều bất hạnh của Thúy Kiều. Bởi từ xa xưa dân gian đã có câu truyền đời rằng “Hồng nhan bạc mệnh” Thúy Kiều với vẻ đẹp như vậy ắt khó tránh khỏi “bạc mệnh”.

Qua bức chân dung của Thúy Kiều, người đọc đã cảm nhận được vẻ đẹp vô cùng tuyệt diệu, có một không hai của nàng, đồng thời thấy được vẻ đẹp đó là một vẻ đẹp mang lại nhiều chông gai, thử thách cho người con gái tài sắc vẹn toàn này.

Bài số 3:

Nguyễn Du là một thi hào dân tộc Việt Nam. Ông đã để lại cho đời kiệt tác ***Truyện Kiều***, tác phẩm mang đến tinh thần nhân đạo và hiện thực cao cả. ***Truyện Kiều*** là một bài ca lớn về giá trị nhân đạo, một bản cáo trạng nghiêm khắc về cái ác, phản ánh sâu sắc nhân bản về quyền con người. Truyện tập trung miêu tả nhân vật Thúy Kiều, một nhân vật với trọn vẹn vẻ đẹp, tài năng và đức hạnh.

Đoạn thơ trích trong phần mở đầu của ***Truyện Kiều*** có thể nói là là bức chân dung miêu tả rõ nét nhất vẻ đẹp của Thúy Kiều. Bốn câu mở đầu là lời giới thiệu chung về hai nhân vật có nhan sắc lộng lẫy, hai cô con gái đầu lòng của nhà viên ngoại họ Vương. Hình ảnh mang ý nghĩa tượng trưng kết hợp với phép ẩn dụ là những biện pháp tu từ trong thơ văn cổ cho ta thấy sắc đẹp hai chị em Thúy Kiều thật là thanh tao, trong trắng như mai như tuyết của thiên nhiên

"Mai cốt cách, tuyết tinh thần,

Mỗi người một vẻ mười phân vẹn mười"

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

Họ đẹp từ hình dáng bên ngoài cho đến tâm hồn bên trong. Nhà thơ tả Thúy Vân, tưởng như sắc đẹp của Thúy Vân không ai hơn được nữa để rồi sau đó Thúy Kiều xuất hiện thì Thúy Vân chỉ là cái nền làm tôn thêm vẻ đẹp của Kiều. Chỉ hai câu:

"Kiều càng sắc sảo mặn mà,

So bề tài sắc lại là phần hơn"

Đôi mắt của nàng Kiều được miêu tả bằng hai hình ảnh ẩn dụ:

"Làn thủy tinh, nét xuân sơn"

Cặp mắt của nàng trong trẻo và long lanh như làn nước mùa thu, còn lông mày lại thanh nhẹ, đẹp như nét núi mùa xuân nghiêng nghiêng, duyên dáng. Đây cũng là vẻ đẹp ước lệ, tượng trưng thường gặp trong thơ văn cổ. Những nghệ thuật nhân hóa, thậm xưng, so sánh, hoán dụ, ẩn dụ, điển cố, liệt kê, đối ngữ, tương hỗ được vận dụng tuyệt đối đã đưa sắc đẹp của Thúy Kiều đến tuyệt đỉnh, vẻ đẹp sắc nước hương trời, không còn từ ngữ hay sự so sánh nào có thể lột tả được nữa.

"Hoa ghen thua thắm, liễu hờn kém xanh"

"Hoa" và "liễu" là những loài vô tri, vô giác, vậy mà phải "ghen", "hờn", tức giận trước vẻ đẹp "sắc sảo mặn mà", "mười phen vẹn mười" của nàng Kiều. Vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành khiến mọi sự vật trên đời cũng đều ghen tị.

Nhưng qua nghệ thuật miêu tả vẻ đẹp lộng lẫy, đài các, kiêu sa, có sức cuốn hút mãnh liệt của Thúy Kiều, tuy nhan sắc đẹp mà không được lòng người như vậy, có thực sự đáng ngưỡng mộ hay không? Nguyễn Du đã hé mở cho chúng ta thấy những cơn sóng gió bão tố của cuộc đời như chờ trực để vùi dập thân phận của nàng.

Nếu như ở Thúy Vân, Nguyễn Du chỉ miêu tả sắc đẹp thì ở Thúy Kiều, nàng được Nguyễn Du vừa miêu tả nhan sắc, vừa ca ngợi tài năng:

"Sắc đành đòi một, tài đành họa hai"

Giải nghĩa câu thơ có thể thấy Nguyễn Du miêu tả rằng về nhan sắc Thúy Kiều là số một trên đời nhưng về tài thì Kiều cũng thuộc loại nếu bị xếp thứ hai thì sẽ không biết ai là người thứ nhất. Thứ nhất là trí thông minh sẵn có do tạo hóa ban tặng:

"Thông minh vốn sẵn tính trời"

Thứ nhì là tài cầm – kì - thi – họa:

"Pha nghề thi họa đủ mùi ca ngâm"

Cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều

Cung thương lầu bạc ngũ âm,

Nghề riêng ăn đứt hồ cầm một trương

Khúc nhà tay lựa nên chương"

Nguyễn Du có dụng ý rất rõ trong việc nhấn mạnh tài sắc của Thúy Kiều, nhà thơ đã cực tả Thúy Vân, tưởng như sắc đẹp của Thúy Vân đã là cực phẩm, không ai hơn được nữa, nhưng rồi vẫn có người với tư chất không ai bì kịp là Kiều. Vẻ đẹp và tài năng của Kiều là sự sắp đặt của thiên mệnh.

Có thể nói rằng, lần đầu tiên trong lịch sử văn học nước nhà, hình ảnh người phụ nữ hoàn mỹ về hình thức lẫn tâm hồn được thể hiện dưới ngòi bút của thiên tài Nguyễn Du một cách trân trọng nhất

Bằng một bút pháp điêu luyện kết hợp với lòng thương yêu của con người, nhất là người phụ nữ, Nguyễn Du vẽ lên bức chân dung vừa điển nhã, vừa có sức gợi cảm mãnh liệt của Thúy Vân và Thúy Kiều trong trích đoạn ***Chị em Thúy Kiều***, đặc biệt là những câu thơ miêu tả tài sắc của nàng Kiều.

Qua một số bài văn nêu ***cảm nhận về vẻ đẹp và tài năng của Thúy Kiều qua đoạn trích Chị em Thúy Kiều*** trên đây, hi vọng các bạn đã có những ý tưởng hay cho nội dung bài phân tích của mình. Tham khảo thêm các bài văn hay khác tại mục tài liệu **[Văn mẫu lớp 9](#)** do Đọc Tài Liệu sưu tầm, tổng hợp để tự rèn luyện kỹ năng làm văn. Chúc các bạn học tốt !